

opusdei.org

»Od mladih je odvisno mnogo velikih stvari«

Pogled msgr. Javierja Echevarría na Svetovni dan mladih.

10. Sep. 2005

*Med stotisočimi mladimi, ki so prejšnji teden napolnili Köln je bil tudi prelat Opus Dei, msgr. Javier Echevarría. V prvem delu intervjuja za ZENIT.org je podal svoj pogled na Svetovni dan mladih. **Ste prelat Opus Dei in poznate ljudi z vsega sveta***

saj vaša »škofija« ni krajevno omejena. Ali čutijo vsi isto »lakoto po Bogu«, o kateri je govoril kölnski nadškof, kardinal Joachim Meisner, ali pa so ljudje z juga zaradi svoje mentalitete bližje Bogu kot Nemci ali severnjaki nasploh?

Msgr. Echevarría: Na prvem mestu želim pojasniti, da je Opus Dei osebna prelatura in je zato del Cerkevne hierarhije, ni pa škofija. Res je Opus Dei razširjen po celem svetu. Verniki prelature so zelo različnih narodnosti, imajo pa vsi nek skupni imenovalec. To je prepričanje, da smo božji otroci, »lačni odnosa z Bogom«, ki ga skušajo dan za dnem poglobljati. Dejstvo je, da smo si ljudje različni: ljudje s severa in juga, z vzhoda in zahoda. Vsi pa se z veseljem borimo, da bi živeli v božji bližini. Ne izločam, nasprotno, mislim, da je v Nemčiji veliko ljudi, ki se želijo

približati Bogu; veliko ljudi – nemške miselnosti –, ki preživljajo svoje dni v odnosu z Bogom – v družini, pri delu, na cesti, pri zabavi – in to s hrepenenjem, da bi ta veliki ideal človeka, njegovo bližino z Bogom, približali mnogim drugim ljudem.

Kaj je bilo v teh dneh v Kölnu posebnega za svet in še posebno za Nemčijo?

Msgr. Echevarría: Zame je v tem pastoralnem obisku posebno to, da pride Petrov naslednik in se okoli njega – po občestvu svetnikov – vsa Cerkev skuša pridružiti namenom skupnega očeta, papeža. Torej, kar se dogaja v Nemčiji je velikega pomena za Nemčijo in za svet, ker prikazuje, da je Cerkev živa, da je Cekev mlada, da je ta mladost tudi mladost starejših, zrelih ljudi, bolnikov in revnih; kajti to, kar je pomembno, je mladost duše in vse te osebe imajo v sebi veliko mladosti, ki jo lahko

izročijo Bogu in drugim, ker ravno to je tisto, kar jim manjka.

Pomeni obisk svetega očeta Benedikta XVI. začetek nove duhovne pomladi za Cerkev v njegovi domovini?

Msgr. Echevarría: Seveda, v Cerkvi bomo vedno v stanju rasti. Čeprav bi se kdaj zdelo, da so trenutki, ko se rast ustavi, tega zastoja ni. Tukaj, v tej čudoviti Nemčiji, v tem trenutku deluje bogastvo molitve mnogih neznanih ljudi. Cerkev se ne gradi samo na tem, kar se vidi na zunaj, marveč tudi z dragoceno svetostjo mnogih ljudi. Sigurno je tukaj v Nemčiji veliko svetih ljudi, ki so Bogu hvaležni, ker pripadajo katoliški Cerkvi in ki hočejo ljubiti vse prebivalce Nemčije in sveta s Kristusovo ljubeznijo.

Sveti oče hoče pokazati, da je biti kristjan osrečujoče. Kakšna je ta sreča?

Msgr. Echevarría: Sveti oče je zadnje čase poudarjal, da biti kristjan ni breme, kot nam hočejo mnogi dopovedati. V resnici so predpisi tiste peruti, o katerih je govoril Benedikt XVI. Te nam pomagajo, da poletimo k našemu Stvarniku, k Bogu, ki vsakega izmed nas od blizu spremlja. Tako je veselje v zavedanju, da imamo v vsaki okoliščini, v kateri se znajdemo, Očeta, ki nas nikoli ne zapusti in vedno skrbi za nas. V človeškem življenju ne manjka bolečine, žrtve, prav tako kot tega ni manjkalo v življenju našega vzora, našega Gospoda Jezusa Kristusa, in v osebi, ki je bila Jezusu najbližja, to je Devici Mariji. To ni mazohizem temveč je sad ljubezni, ker tudi v najbolj človeških stvareh ni ljubezni in razdajanja brez žrtve, kar pomeni, da se z veseljem razdajaš za druge.

Vaš predhodnik sveti Jožefmarija je ustanovil Opus Dei, da bi vse ljudi učil, da so lahko sveti, ne da

bi delali nenavadne stvari. Kaj je torej svetost? Kako postati svet?

Msgr. Echevarría: Sveti Jožefmarija je povzel nauk in oznanjevanje Jezusa Kristusa, ki »coepit facere et docere«, ki je najprej začel delati in nato oznajati. Najprej s svojim skromnim rojstvom, ubog, v votlini, obdan z ljubeznijo Marije in Jožefa ter pastirjev – revnih ljudi z veliko sposobnostjo ljubezni – in nato tudi med Kralji, ki so se mu prišli pokloniti. Čeprav so ti zadnji imeli premoženje, nam v tistem trenutku iskanja judovskega kralja pokažejo, da so imeli iste potrebe ali še večje, kot pastirji. Svetost je v iskanju Boga v vsakem trenutku. Svetost je v tem, da se poistovetimo s Kristusom ne da bi pri tem uporabljali izredna sredstva. Velike odpovedi niso nujno potrebne, čeprav jih ne smemo izključiti, če se pojavijo, in jih moramo svobodno in prostovoljno iskati, če nam Gospod to naroča.

Zato je najbolj pomembno, da izpolnimo božjo voljo vedno tako, da junaško opravljamo svoje obveznosti v vsakem trenutku, ne da bi obrnili hrbet navdihu k zvestobi, ki prihaja prav od Gospoda, pa naj bodo okoliščine prijetne ali neprijetne.

Kako nam Opus Dei pomaga na tej poti k svetosti?

Msgr. Echevarría: Opus Dei je bil ustanovljen, da bi v ljudeh zbudil spomnil na to, da svetost ni stvar privilegiranih. To pomeni, da se lahko vsi približamo k Bogu tam, kjer smo. Vsem ljudem, vsakomur je Jezus rekel: »Bodite popolni, kot je moj Oče v nebesih popoln.« Opus Dei nas spominja na potrebno preobrazbo vseh dejavnosti, tudi tistih, ki so na videz najbolj preproste, v dialog z Bogom. Spominja nas tudi na pomen zakramentov, saj so sredstva, ki nam jih je naš Gospod zapustil, da bi se

prenavljali in da bi se z njim poistovetili.

Geslo tega Dneva mladih pravi: »Prišli smo se mu poklonit« (Mt 2,2). Živimo v času korenitih sprememb, v katerih ni težko pozabiti na bistvene stvari in na zbranost. Tišine dostikrat ne prenesemo. Kako doseči to naravnost k adoraciji? Kaj je njen temelj? Kako lahko govorimo z Bogom?

Msgr. Echevarría: Preden odgovorim na to vprašanje, bi vam rad povedal nekaj, kar je bistveno v življenju kristjana, v življenju božjega otroka: to je optimizem. Stvari ne moremo usmerjati s pesimizmom, ki včasih zavlada v okolju. Božji Sin ima moč, da vsako situacijo spremeni v veselje, tudi tisto, ki jo drugi vidijo kot nesrečo. Seveda, tišina in zbranost sta bistveni za dialog z Bogom. To ne more biti neznosno, tako kot

pogovarjati se ali biti z osebo, ki jo ljubimo, ne bomo nikoli imeli za nekaj neznosnega. Vsi ljudje smo ljubljene, vsi smo božji izvoljenci, kot nam je On sam povedal: v Svetem pismu nam razkrije, da je njegovo veselje biti s človekom. Če sodelujemo pri tem dialogu bomo srečni in bomo delili to veselje z Bogom. Kako se lahko z Bogom pogovarjamo? Sproščeno, preprosto, kot se govori s prijateljem, z bratom. Sveti Jožefmarija Escrivá je svetoval, naj se pogovajamo z Bogom o našem življenju, kajti moliti pomeni govoriti o naši duši, o naših malih in velikih bojih. On nas sprejema in nas posluša kot najbolj zavzet oče, z veliko ljubezni in z željo, da bi nam pomagal v vsem, kar potrebujemo. Čeprav včasih, kot vsak dober oče, dovoli preizkušnjo ali nesrečo, da bi dozoreli in bi se bolj zanašali na njegovo pomoč in milosti.

Sveti oče je vsem, ki smo se tega srečanja udeležili podelil popolni odpustek. Kakšno vlogo igrajo odpustki v življenju Cerkve? Kako se povezujejo z zakramentom sprave?

Msgr. Echevarría: Odpustki igrajo zelo pomembno vlogo, ker je duša deležna neskončnih zaslug trpljenja, smrti in vstajenja našega Gospoda Jezusa Kristusa. Odprejo nam vrata v slavno življenje, v katerega smo vsi poklicani; odpustki nam torej pomagajo, da se približamo Bogu tako, da nam odpustijo ostanke krivde, ki smo jo zaslužili z grehi, ki so nam že bili odpuščeni. To odpre naša srca, da bi v prihodje bili bolj krotki in sprejemljivi za milosti, ki jih prejmemo v zakramentu sprave. Kristus nam v tem zakramentu popolnoma odpusti smrtne grehe. Drugega načina za to ni, razen v izjemnih situacijah, čeprav nas Cerkev uči, da popolno kesanje

odpusti vse grehe, tudi smrtne. Vendar pa, kdo je lahko prepričan, da je njegovo kesanje popolno? Človek potrebuje gotovost odpuščanja Boga, ki nas posluša, ki se nam posveča in nam tudi odstrani žalost zaradi neuspeha, ravno v zakramentu svete spovedi.

Kaj sporoča sveti Jožefmarija mladim iz celega sveta, ki so bili v teh dneh v Kölnu?

Msgr. Echevarría: Sporočilo svetega Jožefmarija bi povzel v besedah, ki jih je napisal, ko je bil mlad duhovnik. To je rekel nam vsem, ne samo mladim, temveč tudi zrelim osebam in ostarelim ljudem – saj je vsako življenjsko obdobje čas za srečanje z Bogom –, kljub temu pa, če bi bil še živ, bi mladim pokazal to, kar je zapisal v tistih dneh začetkov Opus Dei, ko se je soočal z mnogimi težavami. Dejal je: »Od tega, da se ti in jaz obnašava, kot Bog hoče – ne

pozabi na to – je odvisno mnogo velikih stvari.« Od tega, ali se dobro obnašajo tisti, ki so v teh dneh v Kölnu, ta mladina, ki nas obdaja, je odvisnih mnogo velikih stvari: za njihove duše in za duše, s katerimi se srečujejo in tudi za njihove dežele in za ljudi iz vseh koncev sveta.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/od-mladih-je-odvisno-
mnogo-velikih-stvari/](https://opusdei.org/sl-si/article/od-mladih-je-odvisno-mnogo-velikih-stvari/) (22. Mar. 2026)